

[Bo Friis]

landet. Ved at perfektionere det, som nu allerede gøres, ville mange virksomheder være godt hjulpet, og deri ville ligge et konkret erhvervs-politisk fremstød fra det offentliges side.

Jeg går meget ind for, at det offentlige interesserer sig for den service og inspiration, det kan give erhvervslivet. I mine private forretninger beskæftiger vi os meget med service. F.eks. spørger vi hvert år alle, vi har haft med at gøre, hvordan de har været tilfredse. Tænk, hvis en kommune begyndte med at udsende tilfredshedskort til det erhvervsliv, der var i deres område, og spurgte, om der var noget, kommunen kunne gøre for at forbedre sin service over for erhvervslivet.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Taletiden er udløbet.

Bo Friis (KF):

Talen var lidt længere, men o.k.

Mejdahl (V):

Da Venstres ordfører, fru Pia Larsen, fortsat ikke er til stede, skal jeg træde i hendes sted.

Det forslag, vi behandler nu, ligner på mange måder regeringens lovforslag nr. L 78, som vi behandlede for lidt siden. Dog er det på de fleste områder langt mere vidtgående, end vi i Venstre kan acceptere.

Forslagets første element om regionale erhvervsprogrammer lyder umiddelbart besnærende, men jeg må tage afstand fra, at forslagsstillerne ønsker at sikre, at der oprettes regionale erhvervsprogrammer, og at amtskommunerne skal have initiativet i de tilfælde, hvor der ikke er oprettet regionale erhvervsprogrammer. Det vil altså sige, at forslagsstillerne mener, at Danmarkskortet partout skal plastes til med regionale erhvervsprogrammer, uanset om man lokalt finder det formålstjenligt eller ej.

Det samme gælder forslagens andet element om erhvervsprogrammernes styring. Jeg ser ingen grund til, at kommuner og amter skal tvinges til at nedsætte erhvervsudvalg og initiativråd. Det må da være op til den enkelte kommune at vurdere behovet herfor.

Forslagets tredje element om, at amtskommuner og kommuner skal have ret til at bruge én procent af skattegrundlaget til erhvervs-mæssige aktiviteter, må Venstre også tage af-

stand fra. Alene tanken om, at hovedstadsområdets amter og kommuner vil kunne bruge op imod 2 mia. kr. til erhvervs-mæssige aktiviteter, får det til at løbe koldt ned ad ryggen på mig. Det bliver i hvert fald dyrt at være skatteyder i Storkøbenhavn. Desuden forestiller jeg mig, at det vil være meget svært for kommuner med et ringere skattegrundlag at konkurrere med det, og hensigten er vel ikke, at vi skal koncentrere erhvervsudviklingen omkring de større byområder. Den skulle jo gerne være spredt ud over hele landet. Det er i hvert fald Venstres intentioner.

Venstre ønsker at styrke det lokale selvstyre, vi hylder frivillighedens principper og er meget kritiske over for, hvordan skatteydernes penge anvendes, det være sig kommunalt, amtskommunalt eller på landsplan. Derfor må vi som sagt sige nej til dette forslag, som tilstræber en central styring af den regionale erhvervs politik. Jeg mener desuden, at den del af forslagens intentioner, som vi i Venstre kan gå ind for, er imødekommet i regeringens forslag, altså lovforslag nr. L 78, og derfor er dette forslag inderlig overflødig.

Anders Laubjerg (SF):

Den overordnede målsætning i Socialdemokratiets forslag til en aktiv regional erhvervs politik adskiller sig ikke fra de synspunkter, som vi også fra SF's side har formuleret på området. Jeg tænker bl.a. på selve projektet, dvs. overhovedet at formulere en regional erhvervs politik, som ud fra erhvervs-politiske målsætninger forsøger at give et løft til lokale vækstpotentialer.

Vi har her i landet en dårlig tradition for at behandle erhvervs politikken inden for rammerne af helt andre og for erhvervs politikken ofte ydre målsætninger. Det vil jeg nævne et par eksempler på.

Med egnsudviklingsloven fra 1958 var hovedmålsætningen at rette op på geografiske skævheder i befolkningens levevilkår, og hvor berettiget en sådan målsætning end har været og er, har målsætningen dog i egentlig forstand intet med en målrettet og programmæssig styrkelse af de forskellige regioners særlige erhvervs potentialer at gøre.

Eller jeg kan nævne den nuværende iværksætterordning, som karakteristisk nok kører under Arbejdsministeriet. Over for potentielle